

عنوان مقاله:

بررسی نقش رابطه ولی - فرزندی در فرایند فردیت یافتن دختران دبیرستانی شهر تهران

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مهرنوش خسروی - کارشناسی ارشد مشاوره

مehشید ساسان پور - دکترای روانشناسی

خلاصه مقاله:

نمونه مورد پژوهش شامل 240 نفر از دختران دبیرستانی (سالهای اول تا سوم متوسطه) شهر تهران است که به روش نمونه گیری تصادفی خوشه ای چند مرحله ای از بین مناطق 19 گانه آموزش و پرورش شهر تهران انتخاب شد و با استفاده از دو پرسشنامه (مقیاس رابطه ولی فرزندی) و (مقیاس فرایند فردیت یافتن) مورد آزمون قرار گرفت. داده های به دست آمده نیز از طریق شیوه های توصیف آماری و روشهای همبستگی پیرسون آزمون t و تحلیل واریانس یک راهه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. سوال اصلی پژوهش این است: آیا رابطه ولی - فرزندی در فرایند فردیت یافتن دختران دبیرستانی موثر است؟ بر این مبنا فرضیه اصلی پژوهش حاضر از این قرار است: بین رابطه مادر فرزندی و فرایند فردیت یافتن دختران رابطه وجود دارد. نتایج بدست آمده نشان داده فرضیه اول در سطح احتمال خطا پذیری یک درصد رد شد. بنابراین می توان گفت که با اطمینان 99 درصد بین رابطه مادر فرزندی و فرایند فردیت یافتن دختران رابطه معنادار وجود دارد. بنا به یافته های جانبی شاغل بودن مادران بر میزان فردیت یافتگی دختران تاثیر معنادار دارد.

کلمات کلیدی:

رابطه، والد فرزند، فردیت یافتن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/320626>

